

[Alfred Jensen.]

om der er præsteret opsparring. Hvis man gennemfører loven om bosætningslån på en sådan måde, at man forlanger opsparring af de låneberettigede, vil det betyde, at den allerdårligst stillede del af befolkningen, som har haft dårlige indkomster og ikke haft mulighed for at opspare, kommer til at lide under afbetalingshandelen fremefter. Det vil sige, at de, der har den største hjælp behov, ikke får hjælp gennem et sådant bosætningslån.

Under punkt 5 beskæftiger vi os med fritiden og stiller her forslag om, at der bliver indrettet de nødvendige kulturcentre og ferie hjem m. v. Efter vor opfattelse bør der først og fremmest af hensyn til den del af ungdommen, der ikke er sportsinteresset, i hver eneste by- og landkommune oprettes kulturcentre, omfattende biblioteker, læsesale, hobbyværksteder m. m. — Jeg ser nok, at man undertiden kalder dem for sognegårde, men navnet spiller ingen rolle i den forbindelse. Vi er af den opfattelse, at der ikke er indrettet, hvad der kan indrettes på dette område. I en by som København er der f. eks. ved kommunal foranstaltning kun oprettet to kulturcentre, og de har oven i købet til huse i træbaracker, det er det hele. Derudover findes der naturligvis ungdomshjem og klublokaler, som de politiske ungdomsorganisationer har startet, men selve samfundet har altså store undladelsessynder.

Hvad der gælder for København, gælder hele provinsen. Der findes vel hist og her tilløb til sådanne kulturcentre, men nogen reel og god løsning er man ikke nået frem til. Jeg skal ikke her forbigå, at der i forskellige lovforslag og love er taget sigte på at støtte indrettelsen af ungdomshjem, kulturcentre, sognegårde, eller hvad man nu vil kalde det, men efter min opfattelse har de foranstaltninger, man her giver lov hjemmel til, ikke været af en sådan beskaffenhed, at de giver kommunerne mulighed for at indrette, hvad der er behov for på dette område. Desuden er der også temmelig store driftsudgifter forbundet med sådanne lokaler. Derfor må efter vor opfattelse myndighederne, d. v. s. staten og rigsdagen, træffe sådanne foranstaltninger, at det bliver muligt for kommunerne at indrette og garantere for driften af sådanne kulturcentre overalt i vort land.

Vi nævner også her, at der bør oprettes ungdomsherberger. Når vi gør det, er det, fordi der er mangel på ungdomsherberger her i landet. Af rene ungdomsherberger er der i København kun eet. Efter hvad jeg har ladet mig fortælle, nedlægges dette

allerede fra 1. april, og det vil sige, at der ikke findes andre indkvarteringsmuligheder end kamperingspladser og de ordinære indkvarteringsmuligheder såsom hoteller og pensionater. Hvis lærlinge, studenter og andre unge skal have mulighed for at udnytte ferien ved at rejse ud og besøge forskellige egne af landet, er det nødvendigt at fremskaffe bedre overnatningsmuligheder, og derfor har vi taget dette spørgsmål med ind under punkt 5. Vi mener, at man bør sikre ungdommen en hjælp til at indrette de nødvendige herberger.

Sluttelig nævner vi også spørgsmålet om specielle ferie hjem for ungdommen. Vi har nemlig den opfattelse, at mange unge ikke er i stand til at logere sig ind på hoteller eller pensionater i sommertiden. Deres penge rækker ikke dertil, og hertil kommer også den omstændighed, at forholdene på sådanne hoteller og pensionater ikke er af en sådan beskaffenhed, at de tilfredsstiller ungdommens krav. Vi foreslår derfor, at man forsøgsvis opretter ferie hjem, hvor betalingen afpasses efter de indtægter, ungdommen har, og hvor man drager omsorg for, at de interesser, ungdommen måtte have, kan blive varetaget. Vi kunne tænke os, at man indrettede et sådant hjem i Jylland, et på øerne og et på Bornholm. Jeg indrømmer, at vi ikke har erfaringer at bygge på her, men jeg vil mene, at det er en opgave, der må tages op til løsning for at sikre, at ungdommen får den fulde udnyttelse og den bedste udnyttelse af ferietiden.

Jeg har her ganske kort og måske også for kort gennemgået de fem punkter, der findes i vort forslag til beslutning, men tiden tillader ikke mere, og derfor vil jeg til slut nøjes med at understrege, at det vigtigste for ungdommen er, at det her i tinget bliver fastslået, at der nu skal tages fat for at realisere de gode tanker, der er kommet fra ungdomskommissionen. Efter de mange måneders, jeg kan vel godt sige års, overvejelser og drøftelser er tiden nu kommet til, at der skal handles. Man kan ikke blive ved at lægge byrder på ungdommen og holde den hen med snak. Nu må der rådes bod på manglerne, nu må man give ungdommen de indrømmelser, som man længe har stillet den i udsigt, og som samfundet har mulighed for at give. Det vil betyde, at den opvoksende ungdom står bedre rustet til at løse tidens opgaver.

Jeg skal derfor anbefale tinget at stemme for vort forslag til beslutning om at opfordre regeringen til at lade udarbejde og fremsætte lovforslag om forbedring af ungdommens forhold.